

## Мома и славей.

Седи мома въ градинчица,  
 Въ градинчица подъ дюлчица,  
 Да си шие шаренъ ржавъ,  
 Хемъ си шие, хемъ си пѣе...  
 Кой де зачу, тамъ застана,  
 Да послуша малка мома.  
 Зачуло я славейченце,  
 Славейченце отъ дюлчица,  
 Па на мома проговаря:  
 — Ой те тебе, малка моме,  
 Хайде да се надпѣваме.  
 Ако ли ме ти надпѣешъ,  
 Отрѣжи ми дѣсно крилце;  
 Ако ли те азъ надпѣя,  
 Ще ти взема шаренъ ржавъ.  
 Пѣли малко, пѣли много:  
 Два дни, три дни и три ноци;  
 Славейченце гласъ изгубва,  
 Малка мома гласъ усилва, —  
 Надпѣла е славейченце.  
 То ѝ жално проговаря:  
 — Ой те тебе, малка моме,  
 Не ми рѣжи дѣсно крилце;  
 Азъ ще хвъркна и подхвъркна,  
 И ще кацна въ градинчица,  
 Въ градинчица на дюлчица,  
 Ще извия вито гнѣздо  
 И ще снеса дребни яйца,  
 Ще измѣтя пѣстри пилци,  
 Да ти пѣятъ сутринъ рано,  
 Сутринъ рано на ставане,  
 Вечеръ късно на лѣгане...

Народна пѣсенъ.

---

Съ тая книжка изпращаме папката и календаря на „Свѣтулка“.

---

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ.